

[Rahbek.]
nemført. Det har vi fra Flertallets Side modsat os, idet vi var fuldstændig klare over, at hvis det var blevet iværksat, som man altsaa stillede som Betingelse fra Mindretallet for at gaa i Forhandling, at vi skulde have Svar fra alle de enkelte Sogneraad og Byraad, saa skulde det ærede Medlem nok have sørgt for, at Svarene ikke var kommet ind fra dem alle, inden Samlingen var sluttet. Med andre Ord, det vilde ganske simpelt have betydet, at Lovforslaget ikke vilde være blevet gennemført i denne Samling. Derfor vilde vi ikke gaa med dertil. Derimod vilde vi nok gaa med til at spørge, som sket ved andre Lejligheder, de forskellige kommunale Organisationer, Sogneraadforeningerne, bykommunale og lignende Sammenslutninger, men det havde man fra Mindretallets Side ingen Interesse i. Derfor blev Spørgsmaalene ikke afsendt.

Jeg skal slutte med endnu en Gang at anbefale Flertallets Indstilling.

Sundbo: Den ærede Ordfører siger nu, at det ikke kunde have hjulpet at udsende Spørgsmaalene til Kommunerne, for Svarene kunde ikke være indgaaet i betimelig Tid. Det er nu en Maanedstid siden, jeg tror endogsaa over 4 Uger, siden vi havde første Behandling af Lovforslaget, og i hver Maaned holder alle Sogneraad i Landet Møde. Der kunde altsaa endogsaa i et Sogneraadsmøde være fremskaffet de nødvendige Oplysninger, saa den Undskyldning, den ærede Ordfører giver, gælder ingen Steder. Det kan heller ikke hjælpe noget, at den ærede Ordfører siger, at vi kunde have spurgt Sogneraadforeningen eller Købstadforeningen. De Foreninger ligger selvfølgelig ikke inde med saadanne Oplysninger. Man maa spørge Kommunerne, hvis det virkelig er Meningen, at man vil have saadanne Oplysninger.

I øvrigt er der ikke hverken af Ordføreren eller fra den højtærede Minister givet nogen Begrundelse for dette Lovforslag. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det er i Overensstemmelse med det Lovforslag, som de Konservative førte frem i Landstinget i Fjor, men det er ikke nogen Begrundelse for, at Lovforslaget er rigtigt, det kan meget godt være et uheldigt Lovforslag, de Konservative har haft fremme i Landstinget i Fjor. Det, der skal bevises, er, at Loven af 29. Marts 1924 ikke har fungeret rigtigt, at der er foregaaet noget utilbørligt. Den ærede Ordfører gav jo fuldstændig blankt

op i Sagen, af ham kan man ingen Besked faa. Derimod sagde den højtærede Minister noget om, at der var foregaaet *organisere* Tilsidesættelse af gamle Skatterestancer. Jeg ved ikke, hvorfra den ærede Minister har den Paastand, men hvis der er Beviser derfor, synes jeg rigtignok, det havde været naturligt, at den højtærede Minister var kommet med de Beviser til Udvalget, men det har Ministeren ikke gjort. Og heller ikke her har Ministeren ført noget Bevis for Paastanden. Det forekommer mig derfor, at den højtærede Minister burde undlade at fremsætte en saadan Paastand, som han enten ikke kan bevise eller ikke vil bevise.

Den højtærede Minister ser i det Ændringsforslag, vi Socialdemokrater stillede i Udvalget, en Indrømmelse af, at det Grundlag, der nu er for den kommunale Valgret, ikke skulde være rigtigt. Det har vi paa ingen Maade indrømmet. Vi har selvfølgelig i denne Sag som i alle andre villet forbedre Lovforslaget, hvis det var muligt, og da vi havde faaet den Indsigt, at Flertallet med Vold og Magt vilde gennemføre det, søgte vi, om det da var muligt i nogen Henseende at forbedre det. Vi maatte saa naturligvis indrømme, at en Fordring om 6 Kvartalers Skat var bedre end en Fordring paa 7 Kvartalers, men derimod erkendte vi ikke, at den Lov, som den højtærede Minister og vi Socialdemokrater blev enige om i 1924, med 4 Kvartalers Skat, ikke var rigtig. Tværtimod, vi mener fremdeles, at det er en god Overenskomst, vi den Gang sluttede, og det forekommer mig ganske mærkværdigt, at den højtærede Minister, som kom med Forslaget og lavede Afslutningen af Overenskomsten, nu er løbet fra den og ikke bliver staaende ved det, som han den Gang var med til at gennemføre. Men jeg forstaar nok, at den højtærede Minister ikke har turdet for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem slaar, om jeg saa maa sige, med sin politiske Knaldepisk og søger at drive den højtærede Minister frem i de forskellige Spørgsmaal. Snart er det Nedskæringen paa det økonomiske Omraade, der ikke kan blive stor og dyb nok, og snart er det Nedskæringen paa Valgretten, som det ærede Medlem heller ikke kan faa tilstrækkelig dyb. Det forekommer mig mærkeligt, at baade det ærede Medlem og den højtærede Minister er saa ivrige for at faa denne Valgret skaaret ned. Jeg vil gerne spørge de Herrér, om de ogsaa har forstaaet, at de f. Eks. derved tilføjer de genvundne Sønderjyder en ny Forurettelse. Der er ingen